

bön och händers påläggning afskilts enl. Apg. 13: 3, riktade den gamle, käre veteranen Aug. Karlsson några varma förmanings- och uppmuntringsord till dem med ledning af 1 Tim. 4: 12—16. Derpå talade fru Laurine Karlsson, den mördade missionär N. Karlssons enka, några ord om *missionens vinst*, med ledning af några anteckningar, som hon funnit efter sin hemgångne make. Hon sade sig älska kineserna mera nu än förr och vore villig att ännu en gång beträda Kinas jord med evangeliets budskap, om Gud det tillstodder. Det offer, Gud hade kräfft af henne, hade varit stort och kostat henne mycken nöd, men hon var glad, att hon ändå hade haft något, som var värdt att offra åt den, som gifvit sitt lif för henne.

Missionär Aug. Karlsson från Kina höll till sist en kort men kraftig predikan öfver 4 Mos. 21: 16—20.

Sedan gemensam måltid intagits å hemmet vid Götabor, samlades styrelsen och kursdeltagarna jemte flere andra vänner i lässalen för att fira Herrens heliga nattvard. Det var en oförgätlig stund, och vi hade svårt att skiljas. Det gällde ju också att taga afsked af hvarandra, somliga för att aldrig mera återseas här på jorden. På måndagen afreste de flesta af syskonen till sina respektive hemorter och verksamhetsfält.

J. S.—n.

Spring upp, du brunn!*

I Israel mång' tusen munnar
Försämlade på ökenled.
Der finnas inga springebrunnar
På den af sol förbrända hed.

Då Herrens röst till Mose talat:
"Församla menigheten all!
Jag känner vattnens dolda salar,
Och jag dem vatten gifva skall."

Och fastän hjälpen syntes fjerran
Och törsten brände hvarje mun,
De sjöngo dock i tron på Herran:
"Spring upp, du brunn! Spring upp du brunn!"

* I anledning af missionär Aug. Karlssons föredrag vid bibelkursens avslutning i Nalavi den 2dre dec.

Då tränger fram ur jordens gömma
En mäktig källas friska brus,
Och rik och full hon börjar strömma
Till törstande i ökengrus.

Så äfven vi ha' fått en källa,
Der törstig menskoande får
Sin djupa trängtan tillfredsställa;
Från Kristus sjelf dess åder går.

Spring upp, du brunn, med strömmar
klara
I våra hjertan denna stund,
Att vi ett heligt folk må vara,
Som står med Herren i förbund!

Spring upp, du brunn, och låt oss dricka
Af Andens fullhet mer och mer!
Din rena våg kan vederkvicka
Ett brutet mod, som dignar ner.

Spring upp, du brunn, i hednaverlden,
Uti det stora ökenland,
Der millioner under färdens
Förgås af törst i glödhett sand.

Spring upp, du brunn, i "Sinimis" dalar,
Ja på dess kullar äfvenså,
Att stumma Gudars tempelsalar
Snart i ruiner falla må!

Spring upp, du brunn, på Zulu's stränder,
Bland Kongos folk och Natal's tält!
Ja, svalla öfver alla länder,
Tills öken blir Guds åkerfält!

Conrad.

Vid bibelkursens slut antagna och afskilda evangelister:

C. E. Lundin från Jönköpings län åtföljer förutvarande evangelisten Alex. Pettersson till Östergötland. Karl Anton Andersson från Östergötland åtföljer förutv. ev. Wahlberg till Uppland.

Johan Levin Klasson från Vestergötland åtföljer förutv. ev. Gustaf Johansson till Vestergötland.

Johan Emil Hjälm från Vestmanland går till södra Dalarne och Vestmanland.

Nathanael Högman från Vestergötland afgår tillsammans med Olof Persson från Skåne till Småland.

Anton Olsson från Småland och Arvid Richard Klasson från Vestergötland till Kronobergs län.

J. G. Johansson från Vesterg. och Johan Pettersson från Vesterg. till Södra Helsingland.

Oskar Berglund från Göteborg och Anton Larsson från Vesterg. till Vermlands Finnskogar.

Johanna Östlund från Gestrikland följer förutv. ev. Kersti Pålsson till Medelpad.

Ellen Palm från Blekinge följer förutv. ev. Judith Bergström till Nerike.

Anna Madsen från Skåne, som förut blifvit afskild såsom evangelist, men under några år vistats i sitt hem, går till Kronobergs län. — Agnes Lundström från Småland till obestämdt fält.

Vidare beständes att förutv. ev. Maria Jonsson skulle tillsammans med förutv. ev. Ida Högstedt gå till Dalsland.

Feng-chen missions-station i norra Kina.

Feng-chen är en stad i norra Shan-si, strax utanför den stora kinesiska muren med omkr. 80.000 inneväpnare. Den ligger ej långt från Helsingeförbundets missionsdistrikt; omkring 7 sv. mil från Tso—ün, der Natanael Carleson, Mina Hedlund m. fl. voro stationerade, och 11 å 12 mil från Soh-ping-fu, der missionärerna Sven och Emma Persson verkade och der alla de tio kära syskonen, samlade till årskonferens, blefvo mördade och fingro offra sina lif i sin Mästares tjänst samt på så sätt samlas till den stora konferensen deruppe, der ingen fiende och intet ondt mer skall störa.

I Feng-chen blef missionsstation öppnad hösten 1894. Sednast voro Emil Jacobson, dennes svägar och syster (O. E. Öberg med maka) stationerade derstädes och vid upproret, söndagen den 17 juni, var äfven missionär Aug. Sandberg der på tillfälligt besök.

Fastän boxarna sedan tisdagen den 12 uppträdd hotande på gatorna i staden, hördes dock intet farligt af vid sjelfva stationen, förrän vid kl. 5-tiden sagda söndags e. m., hvarför mötena höllös som vanligt. Öberg, hvilkens tur det var att besöka utstationen, hade på f. m. rest dit att der hålla möte. Sålunda voro Emil Jacobson, hans syster och August Sandberg på stationen, då öfverfallet kom.

Detta tillgick i korthet på följande sätt: Först fick man uppe på berget ofvanför hufvudbyggnaden se några stycken män och ynglingar, hvaraf en "lekte fäktning", hvilket syntes vara signalen till hvad som komma skulle, ty omedelbart derpå, sedan de gått ned från berget, började bombarderandet af en mindre sidoport, som var anbragt mellan hufvudbyggnaden och högra flygelns gatvel och ledde utåt en gränd.

De kastade äfven stenar in på gården, och anfallet blef allt våldsammare, hvar-

för ett par troende kineser sändes till mandarinerna att begära polis till skydd; men kort efter det dessa män gått, gaf porten vika för det våldsamma stormandet. Nu störtade de vilda "boxarne" in på gården, män, ynglingar och pojkar, insläpande fönster och väggar, intrusande i rummen, förderfvande och stjälande sakerna samt med stenkastning förföljande de trenne missionärer, hvilka stodo utanför dörren till hufvudbyggnaden, tills porten brast, då de skyndade ut i yttre gården genom den port, i hvilken å bilden ett kinespar står.

Såsom genom ett under kommo de alla tre undan med lifvet, om än slagna och med blödande hufvuden, till "Ia-men" eller rådstu'n, der de fingro åtnjuta mandarinens skydd.

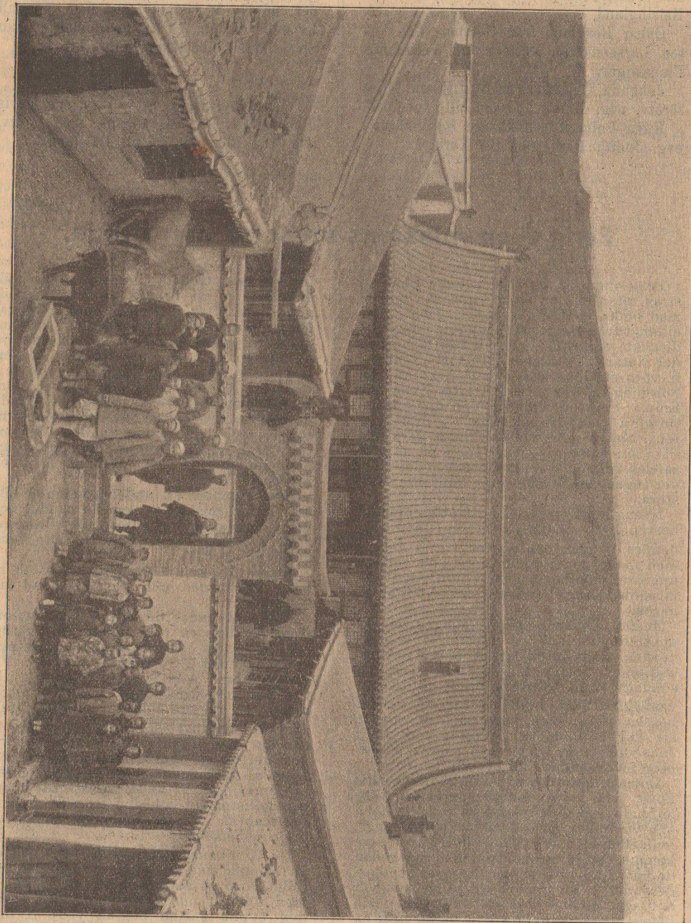
Senare återkom äfven missionär Öberg från utstationen och kom oskadad till "Ia-men".

Sedan lyckades de alla 4 m. fl. genom Guds underbara och nådefulla ledning och hjälp att fly från oroligheterna och komma hem till Sverige.

Personerna å bilden äro följande: De två "utlänningarna" uppe vid hufvudbyggnaden på venstra sidan äro missionärerna Otto och Elisabet Öberg. (Emil Jacobson var den tillfällige fotografen och synes derför ej. Fotografiet är taget från taket af gatkapellet hvarför ej heller detta synes.) Strax nedanför stå till höger evangelisten Li och den troende snickaren Kao till venster (hållande ena handen uppe vid axeln).

De 10 männen vid muren i yttre gården på samma sida äro kineser, som för tillfället voro på stationen för att vänjas af med opierökandet. Kvinnan, som står i den öppna porten mellan yttre o. inre gården är till hjälp åt fru Öberg med afseende på husbesök, sömnad och tvätt m. m. På andra sidan i porten står hennes

Feng-chen missionstation.

man Liu. Till höger vid muren i yttre gården står den kinesiske läraren Ch'ao med sina skolbarn och längst uppe vid huvudbyggnaden på högra sidan den troende kocken "Ri-ing-han", till höger förre husvärdan Tsai emellan och längst till vänster den troende mannen Sheng.

Huru många af de troende kineserna, som ej blifvit mördade tillhörande denna

och andra stationer inom distriktet, är ännu obekant. De, som undkommit med lifvet, ha det säkert mycket trångt och svårt. Må vi bedja för dem, liksom för hela det arma Kina, att dörrarna snart åter må blifva öppnade, mörker och oräddfärdighet vika samt ljus och rättfärdighet vinna framgång.

Ett gripande bref från Kina.

Nedanstående bref, som den 7 dennes ankom till denna tidnings red. och som var afstämplat i Shang-hai den 31 okt., är skrivet af Karl Axel Ludvig Constans Lundberg, som efter att hafva deltagit i den 4:de bibelkursen vid Smedstorp 1891 utsändes såsom H.-förbundets evangelist och arbetade såsom sådan mestadels på mycket mörka och försummade trakter i hemlandet, tills han på våren 1893 genom Fransons bemedling utgick såsom missionär till Kina. Han är född 1867 i Tjärstads socken i Östergötland. Brefvet lyder:

Süh-ke-tan-keo 16 aug. 1900.

Käre pastor Kihlstedt!

Hur underlig är du i allt hvad du gör, hvem kan dina vägar förstå?

I, dyra missionsvänner, hafven kanhända hört, huru förföljelsens stormar hafva utbrutit i Kina; och de hafva äfven kommit till Shan-si, och både edert fält och Christian Missionary Alliance samt C. I. M. hafva fått svåra känningar deraf. Den 10 juni förstördes Huen-nen-cheo, men missionärerna lyckades komma undan, ja, äfven de infödda kristna kommo undan. Sedan förstördes Tso-nin. Edra missionärer gingo till Soh-ping-fu, för att hafva konferens: Midsommardagen voro der församlade: Nathanael Carlessen, S. Persson, Emma Persson, E. Karlberg, Larsson och E. Pettersson samt systerarna Mina Hedlund, Anna Johansson, Jenny Lundell och en syster till, hvilken namn jag ej kommer ihåg,* samt O. Forsberg med hustru

och ett barn af vår mission. Den 26 juni brändes stationen i Soh-ping-fu. Sykonen flydde till Ia-men, der de blefvo bundna med kedjor två och två; och tidigt på morgonen den 27 fördes de på kärror utom stadsporten, der en stor människomassa slet med dem från kärrorna och stenade dem, och Forsbergs barn slet de i stycken. Carlessen och Persson sökte fly, men blefvo upphunna och dödade. Deras lik brändes, de andres lik gräfdes ned. August Karlssons evangelist Fan-the-ming har kommit undan, och han har talat om det för oss, men han var ej i Soh-ping-fu, när det hände, men kom dit efteråt. I Ing cheo har huset lemnats tillbaka åt värden. I Knei-hua-chéng der vi bodde, började det blifva lika oroligt, så att vi lemnade platsen och tänkte gå till Urga och öfver Ryssland, men komma 2 dagsresor från K. blefvo vi röfvade på allt vid 8 tillfällen. De hafva tagit en del af våra kläder på kroppen, så att vi hafva hungrat och frusit.

Fyra katolska missionärer på denna plats finga höra om vår ställning och sände bud fyra särskilda gånger, att vi skulle komma hit. Det sista budet träffade oss. De andra kunde ej få fatt i oss. Vi hafva nu varit här 8 dagar, men äfven här är stor fara. Ty boxare och soldater skola komma hit och förstöra platsen. Många katolska platser äro förstörda och tusen kineser dödade. Alla stationer, som vi känna, äro förstörda. Vi veta intet om de andra missionärerna. Här äro vi nu af Skand. M. A. Emil Olsson, Hanna Olsson med deras tre barn, Samuel, Josef och Edit; Edvin Andersson, Emma Au-

* Justina Engvall.

Red.

deresson och deras två barn Harald och en liten några dagar gammal; fröken Emeli Eriksson; Carl Lundberg, Augusta Lundberg samt våra barn Axelina och Ebba.

Skulle vi ej komma undan med lifvet, så framför vår sista helsning till alla missionsvänner. Vi lefva och dö för Herren och Kina. Vägen till kusten är stängd. Vi hafva ej hört något från Peking på nära två månader. Men vägen till Herren är öppen. Gud vare tack! Låten ej edra händer sjunka och blifven ej modlösa! Utsädet skall nog bära frukt i sinom tid. När det blir lugnt, så sänd ut flera vittnen till Kina för att i de fallnas ställe förkunna Herrens väldiga gerningar. Jag ångrar ej, att jag gått till Kina. Jag vet, att Herren har kallat mig, och hans nåd är mig nog. Hvilken väg han väljer för mig, är detsamma. Ske hans vilja!

Denna förföljelse är en af de värsta, som vi hört af i Kina. Vi veta ej, hur långt den sträcker sig. Här är äfven hungersnöd och stor laglöshet. Gud förbarma dig öfver Kina, som dräper profeter och dödar dem, som äro sända till dem!

Nu de hjertligaste helsningar till pastorn, Hedins, Carleson, Nelly Hall och August Karlsson!

Vi mötas hos Herren! Frid öfver Guds Israel!

Eder tillgifne Carl L. Lundberg

Förlåt mitt slarf, men jag är så darrhändt.

Den 22 aug. 1900.

Nu hafva soldaterna kommit, och i dag väntas de skola anfalla här. Katolikerna tänka att försvara sig, men det ser fåfängt ut. Vi vilja ej dö med vapen i hand, utan vill Gud, så få de taga våra lif. Vi dö i tron på Jesus, och veta, att han kan frälsa våra själar utan att trösta på den katolska kyrkan. Presterna frågade oss i går, om vi ej ville öfvergå till den enda saliggörande kyrkan, och om vi ej voro rädda, att vi hade orätt och gingo miste om frälsning och salighet. Men vi svarade, att vi veta på hvem vi tro; och vi äro ej ovissa, utan vi vilja dö som protestanter, ja, än mer som kristna.

Gud välsigne eder alla! Vi mötas hos Jesus. Eder i Jesus lyckliggjorde

Carl L. Lundberg.

Böneveckan 1901.

Ämnen föreslagna för den allm. böneveckan Jan. 6—13 1901.

Med särskildt afseende på det nya århundradets början.

Söndagen 6 Januari.

Ämne för predikan.

“Förbida Herren, starkt och oförädradt vare ditt hjerta och förbida Herren!” “Gån fördenskull ut och gören alla folk till lärjungar, döpa dem till Fadrens, Sonens och den helige Andes namn, lärande dem att hålla allt det jag har befallt eder. Och se, jag är med eder alla dagar intill verdens ände.”

Måndagen 7 Januari.

För kyrkan i allmänhet.

Tacksägelse. 1. För Guds kärlek i Kristus och den helige Andes gåfva. 2. För evangeliets stora spridning och det återuppväckta behovet af väckelse. 3. För

att den närvarande tiden ännu är “frälsningens dag.”

Bekännelse. 1. Af försumlighet och verldslighet bland de troende. 2. Af rådande uraktlåtenhet att följa Nya Testamentets lära och bruk. 3. Af såväl församlingens som de enskilda troendes försumlighet i att vittna för judar och hedningar.

Bön. 1. Om större uppenbarelse af den helige Ande i de kristnas lif, om nit för vinnandet af själar och om erkännande af alla troendes enhet. 2. Om mera genomträngande helgelse och större syn på sanningen bland alla prester, lärare och evangelister. 3. Om det snara uppfyllandet af profeterna och allvarlig beredelse för Kristi återkomst. Ps. 139: 1

—12, Ps. 145: 1—13, Ef. 1: 3—12, Kol. 1: 9—20, 2 Petr. 3: 11—14

Tisdagen 8 Januari.

För vårt eget land.

Bekännelse. 1. Af allmän, nationel synd genom kärlek till nöjen, försummande af Herrens lag och hastande att blifva rik. 2. Af högmöd, fåfänglig härlighet och en okristlig ande gent emot andra folk.

Tacksägelse. 1. För all nåd och barmhertighet i allmänhet, för kristligt arbete och rätt styrelse. 2. För bevarande för fiender och för enskildt bevisad nåd.

Bön. 1. Om återuppväckande af religionen i familjen, om bevarandet af de unga från de omgifvande frestelserna, och för alla, som äro i nöd och trångmål. 2. För skolor och universitet och att Guds rena ord må läras der. 3. Om särskild välsignelse af den helige Ande i allt arbete af såväl församlingar som hemmissionen, om troget mottagande af bibeln såsom Guds inspirerade ord, om bevarande från katolicism och ceremoniväsende samt från fritänkeri och otrohet. 4. För dem, som hafva makten, att de må ledas af rättfärdiga grundsatser i internationella affärer och göromål och afvända ond, hvarigenom andra nationer blifva skadade, samt om förenadt sträfvande i bön emot nationella synder. Ps. 33: 12, Ps. 144: 15, Ordspr. 14: 34, Rom. 13: 1—7, 1 Tim. 2: 1—8, Uppb. 5: 9.

Onsdagen 9 Januari.

För andra nationer.

Tacksägelse. 1. För evangeliets utbredning öfver hela världen. 2. För Guds ords stora spridning. 3. För att alla de troende mera börja behjerta sanningen af enheten i Kristus.

Bön. 1. Om rättvis styrelse bland alla folk och att folken må rätta sig deretter, frihet till kristligt arbete, fred öfver hela jorden och att allt, som leder till split och osämja, må försvinna. 2. Om den helige Andes kraft att rena alla kristna församlingar och om att den evangeliska religionen må på många ställen mottagas, samt om talamad och fasthet hos dem, som förföljas för sin tro. 3. Om att evangeliska församlingar må grundläggas

och växa i alla land. Joh. 17: 13—26, Ef. 3: 14—21.

Torsdagen 10 Januari.

För hednaländerna.

Bekännelse. 1. Af föregående försumlighet i evangelisation. 2. Af att sökande af egen bekvämlighet, ärelystnad och girighet öfvervägt deras behov, som sitta i andligt mörker.

Tacksägelse. 1. För verdens öppnande för missionens företag och för vittnesbörd om Kristi makt att frälsa till det yttersta (eng. öfvers.). 2. För ett återuppväckt intresse för utländsk mission — särskildt i skolor och universitet.

Bön. 1. Om att de troende må ledas af den helige Ande att hängifva sig själva åt verdens evangelisering, att flera må offra sig för detta arbete och att erfordrig visdom må gifvas alla missionsällskap, föreningar och komitéer. 2. Om förökande af det andliga lifvet bland missionärerna och de omvända, om större sympati mellan dem själva och dem, bland hvilka de arbeta, och för alla de infödda arbetarna. 3. Om skydd för och fasthet för ändringar till det bättre må tillåtas och att alla upproriska föreningar och sådana, som äro emot utländingar, må ointetgöras. 4. Om den helige Andes ledning och välsignelse i allt utländskt missionsarbete. Es. 55, Ps. 98, Apg. 1: 6—11, Rom. 1: 18—32.

Fredagen 11 Januari.

För den muhamedanska världen.

Bekännelse. 1. Af brist på missionsnit i att evangelisera de muhamedanska länderna.

Tacksägelse. 1. För att arbetarne i Persien och annorstädes ha bevarats från följderna af fanatism och hat. 2. För de kristna i Indien och andra länder, som hafva varit trogen till döden. 3. För välsignelse öfver arbetet i Palestina.

Bön. 1. För alla muhamedaner öfver hela världen, att de må villigt lyssna till Kristi begäran och fördrag. 2. Om renhet i lära och lif, om evangeliskt nit bland Armenier, Kopter och andra kristna församlingar, och frihet till kristligt ar-